

nok ved at gaa bort fra den Begejstring, der i sin Tid har været for Tantieme under alle Forhold; jeg skal her pege hen paa, at Statsbanedvalget i sit Forslag har foreslaaet Afskaffelse af Tantieme for alle Embedsmænd i Jernbaneetaten, og man har ogsaa i Folketinget ved den Behandling, som Regeringsforslaget angaaende Statsbanernes Ordning har været Genstand for, sluttet sig til Udvalget og er gaaet bort fra de vistnok eneste tantiemelønnede Statsstillinger, man har. Naar jeg anser det for særlig ønskeligt at komme bort fra Tantiemen for en Kommitteret ved Fængselsvæsenet, er det, fordi jeg mener, han kan komme i en vanskelig Stilling og rimeligvis ofte vil komme i en vanskelig Stilling, naar han skal tage Bestemmelse om, hvorvidt dette eller hint Arbejde skal optages i Straffeanstalterne. Han skal se til begge Sider, se paa Statens Interesse, sørge for, at Staten faar saa meget ud af Fængselsarbejdet som muligt, og derved varetager han ogsaa, og ganske berettiget, sin egen Interesse med Hensyn til Tantiemen. Men han bør ogsaa varetage det frie Erhvervs Interesse og passe paa ikke at gøre Fortræd, og selv om han ordner det saa praktisk som vel muligt, vil det alle Dage fra Erhvervenes Side kunne siges: Det er højst uheldigt, at vi der har en Mand, som er personlig interesseret i Straffeanstaltternes Overskud. Selv om det ikke er rigtigt, vil det alle Dage kunne siges: Han er interesseret i at gaa imod vore Interesser. Derfor mener jeg, at netop denne Stilling ikke bør være tantiemeberettiget.

Det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) har stillet Ændringsforslag Nr. 3 om et Tilsynsraad. Jeg agter at stemme for dette Ændringsforslag, men jo desværre neppe med megen Udsigt til at faa det gennemført. Jeg antager ikke, den højtærede Justitsminister slutter sig til det, og det har heller ikke indenfor Udvalget kunnet finde videre Tilslutning. En af Grundene dertil er den beklagelige, at vi staar overfor den Kendsgerning, som vi ikke kan komme udenom, at hverken vi — med „vi“ mener jeg Rigsdagen — eller Regeringen er frit stillede i dette Forhold, idet der ulykkeligvis foreligger en 10-aarig Kontrakt, som en tidligere Justitsminister mærkværdigvis har sluttet med en privat Mand, en Kontrakt, som binder os uhyre stærkt i dette Forhold; havde denne Kontrakt ikke foreligget, var den Ordning, man nu søger at gennemføre, sikkert blevet truffet ikke saa ganske lidt bedre.

Stilling: Idet jeg ganske slutter mig til de Udtalelser, som faldt fra den ærede sidste Taler (Hey), vil jeg tilføje, at naar jeg har begæret Ordet, er det for at yde min Kollega for 9de Kreds (Harald Jensen) min fulde Tilslutning til det Ændringsforslag, han har stillet angaaende Tilsynsraadet. Det ærede Medlem talte som Arbejdernes Tillidsmand, jeg tror, jeg kan sige, at jeg her er Arbejdsgivernes Tillidsmand, og jeg maa udtale, at lige fra første Færd, da denne Sag kom frem, er den blevet mødt med Mistro og Uvillie indenfor vore Organisationer; vi har været ængstelige for, at der vilde ske noget, som vilde forrykke det frie Erhvervs Udøvelse, i hvert Fald vil det paa mange Maader blive et Tab for dem, der hidtil har haft store Leverancer for Staten og Kommunerne — thi Forholdet vil jo ogsaa blive udvidet til Kommunerne. Dersom det var givet, at der kun var Tale om Frembringelser af den Slags, som Udlandet tilvirker, og som vi herhjemme paa Grund af Toldforholdene ikke er i Stand til at konkurrere med, var der ikke forløbet saa meget derved, saa kunde man se med Sindsro derpaa, men naar der nu bliver en Kommitteret, en Kontorchef, næsten en hel Aktieselskabsbestyrelse, der skal søge at faa det mest mulige ud af denne Sag, bliver de forskellige Erhverv ængstelige, og der er fremkommet en Mængde Henvendelser i saa Henseende. Nu bliver det sagt fra den højtærede Ministers Side, at der er ingen Fare, man behøver ikke at være ængstelig, men jeg vil dog nævne, at der er endog Tale om, at man indenfor Fængslerne vil oprette et Bogtrykkeri. Hvor mange Typografer de venter at faa ind i Fængslerne, ved jeg ikke, det kan vel ikke blive noget stort Bogtrykkeri, men i hvert Fald vil der blive et Skaar i det frie Erhverv — vi kan kalde det — velerhvervede Rettigheder. Det kan jo være, at den ærede Minister ser saa glad paa Tilværelsen, at han siger: Det skal vi nok komme ud over, der skal ingen Skade ske, men vi ved jo ikke, hvor længe vi har den højtærede Minister, der kan komme andre, som vil have mere Udbytte og større Fortjeneste ud af Fængselsarbejdet og ikke tager det Hensyn, som jeg forudsætter, den højtærede Minister vil tage. Derfor mener jeg, at det af min ærede Kollega stillede Ændringsforslag tager et billigt Hensyn til de frie Erhvervs Udøvere, baade Arbejdere og Arbejdsgivere, idet de dog vil blive taget paa Raad med, om det, der bliver taget op som Erhverv i Fængs-